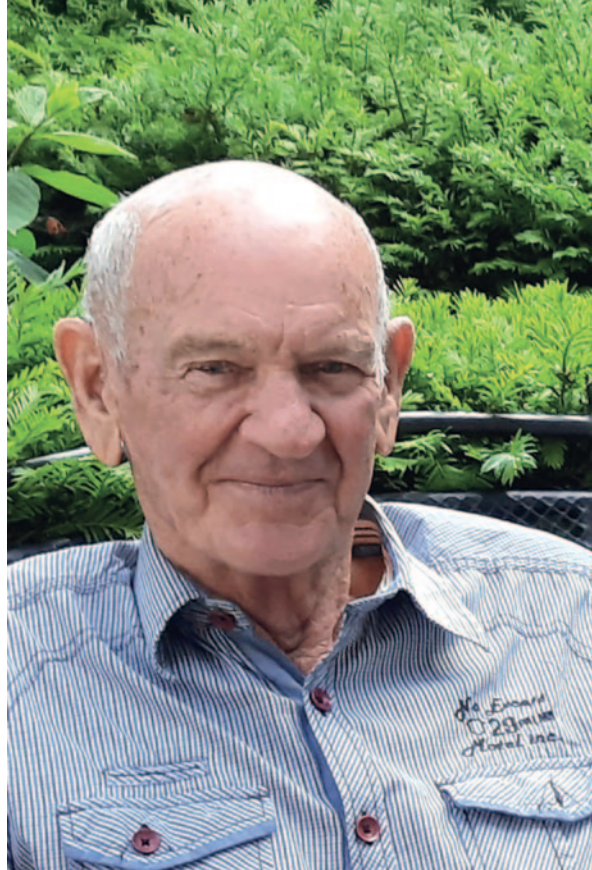

*"Loat mar komme, ik zie nie bang,
ik heb 'n moj leve gehad".*

Bertus

In dankbare herinnering aan

Bertus van Balkom

echtgenoot van

Nellie van Balkom-Jochems †

* Groesbeek, 22 augustus 1939

† Groesbeek, 12 oktober 2025

We zijn trots op je.

Hartelijk dank voor al jullie blijken van medeleven.

Anita en Niek
Silke en Ryan
Kas en Evi

Yvonne †

Marion en Geert
Gijs

en opa's bonuskleinkinderen

Bertus is geboren op de Ottenhofstraat in Groesbeek op 22 augustus 1939. Bertus was het vierde kind binnen het gezin en zag als eerste het levenslicht als helft van een een-eiige tweeling. Na hen kwamen er nog 6 kinderen. Bertus begon op zijn veertiende, samen met tweelingbroer Toon, bij Bakkerij van de Berg te werken. Toen Bertus zeventien was, leerde hij tijdens de kermis Nellie Jochems kennen. Samen genoten ze van al het moois dat het leven te bieden had. Vanuit Van de Berg heeft Bertus nog verschillende banen gehad, zo was hij touringcarchauffeur, vrachtwagenchauffeur en ging hij als upperman werken. Toen Bertus 27 jaar was, kochten hij en Nellie het huis aan de Gerard Douweg waar hun dochters geboren werden. Voor Anita en Marion was hij een lieve, zorgzame en beschermende vader. Toen Bertus 50 was, werd hij volledig afgekeurd vanwege zijn longen. Vreugde vond hij in zijn lidmaatschap van de Vrolijke Vissers. Hij genoot ervan om tijd door te brengen aan de waterkant.

De geboorte van de kleinkinderen en later de komst van de bonuskleinkinderen maakten van Bertus een supertrotse opa. Hij paste graag op, bakte zelf gesneden frietjes voor hen en stond altijd klaar om te helpen.

Na Bertus zijn herseninfarct in augustus 2023 ontstond het plan om de woning aan de Gerard Douweg te verkopen en om, samen met Nellie, intrek te nemen in een woning in de tuin van Anita. Helaas kwam Nellie in mei 2024 na een kortdurend ziekbed te overlijden. Bertus heeft zich ondanks alles goed herpakt en probeerde toch te genieten op zijn nieuwe stek.

In oktober 2024 bleek dat Bertus uitgezaaide prostaatkanker had. Twee weken geleden ging zijn gezondheid erg hard achteruit. Hij kon zich hierbij neerleggen en zei: "Loat mar komme, ik zie nie bang, ik heb 'n moj leve gehad". Met zijn gezin heeft hij nog een paar mooie gesprekken gehad en uiteindelijk is hij in hun bijzijn rustig ingeslapen.

Lieve pap, lieve opa, bedankt voor alles. We zijn trots op je.